

HJALMAR GULLBERG

Han levde kort och levde sällan

Ur *Fem kornbröd och två fiskar* (1942)

Det liv som har förunnats oss,
är fyllt av larm och vedermöda.
Så hämtas vi i svart kaross.
Den längsta tiden är vi döda.

I gryningsljus och blomsterdoft
går Adam ut att möta Eva –
och skapar död och alstrar stoft.
Dö är oss lättare än leva.

Ja, det kan dröja sjutti år,
tills döden lockar dig i fällan!
Dock bör det sägas vid din bår:
han levde kort och levde sällan.

Som när man öppnar med en kniv
de varma dolda ådernäten,
så rinner kärlek bort och liv;
och kvar blir endast stenbeläten.

Med alla som i jord har sänkts
kan vi vår likhet åberopa,
långt innan samma ro oss skänkts
och våra ögon lagts tillhopa.

PDF från Litteraturbankens sidor om Shared Reading:
<https://lb.se/bibliotekariesidor/shared-reading/>

Texten är hämtad ur *Fem kornbröd och två fiskar* (1942):
<https://lb.se/f/GullbergHj/t/FemKornbrodOchTvaFiskar/sida/69/etext>